

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Α'. Στις 13.10.77 το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας παρέθεσε γεύμα στον έκλεκτο συγχωριανό μας κ. Κων/νο Μέμμο.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου, μιλώντας στο τραπέζι είπε:

Σεβαστέ μας κ. Κώστα,

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας αποφάσισε να κάνει αυτό το τραπέζι, για να τιμήσει ένα αξιοσυγχωριανό μας, που πρόσφερε πολλά στο Χωριό μας και στους Χωριανούς μας.

Γνωρίζοντας τη μετριοφροσύνη σας δε θα πω περισσότερα.

Θα εύχηθώ μόνο από μέρος όλων όσων βρίσκονται εδώ, ο Θεός να σας δίνει υγεία και χαρά.

Σας εύχόμαστε ακόμα καλό ταξίδι και καλή αντάμωση.

Ο κ. Μέμμος συγκινημένος απάντησε έτσι:

«Εύχαριστώ το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου για την τιμή που μου έκαμε, να βρίσκομαι απόψε μαζί με τόσους χωριανούς.

Η συγκίνηση δε μ' αφήνει να πω περισσότερα.

Αυτό μόνο έχω να προσθέσω:

Να είμαστε όλοι και πάντα αγαπημένοι και να μη ξεχνάμε το Χωριό μας το Νεχώρι.

Εύχαριστώ».

*

Β'. Την Κυριακή στις 6 Νοεμβρίου 1977 έγινε στο κέντρο «ΤΟ ΧΩΡΙΟ» συνεστιάση για τους νέους του Χωριού μας.

Παραβρέθηκαν σ' αυτή 60 νέοι και νέες, που γνωρίστηκαν καλύτερα και διασκέδασαν αρκετές ώρες.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κων/νος Μάντης μιλώντας στους νέους είπε τα εξής:

«Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας, αποφάσισε να κάνει τη συνεστιάση αυτή της Νεχωρίτικης Νεολαίας, με σκοπό να γνωριστείτε μεταξύ σας μέσα σ' ένα δικό σας περιβάλλον, και συγχρόνως όλοι μαζί να περάσετε μια εύχарιστη βραδιά.

Στη γνωριμία αυτή το Διοικ. Συμβούλιο δίνει μεγάλη σημασία.

Θέλει η γνωριμία να σας δώσει την ευκαιρία να αγαπήσετε περισσότερο το Σύλλογο.

Θέλει να σταθεί η άποψή μας συνάντηση αφετηρία.

Ν' αρχίσετε από τώρα οι μικρότεροι να ενδιαφέρεστε για την πρόοδο και τη συνέχιση ύπαρξης του Συλλόγου. Οι μεγαλύτεροι μάλιστα από σας να έρθουν κοντά μας, να μάς βοηθήσουν στο έργο μας, να παραλάβουν από μάς τη σκυτάλη και στη συνέχεια με τη σειρά σας να την παραδώσετε στους νεώτερους, για να διατηρηθεί ο Σύλλογός μας.

Γιατί διατηρώντας το Σύλλογο, διατηρούμε το ενδιαφέρον και την αγάπη μας για το αγαπημένο μας Χωριό το Νεχώρι.

Μπορεί οι περισσότεροι από σας να μη γεννηθήκατε εκεί.

Γεννήθηκαν όμως οι πατεράδες σας, οι μακάδες σας και οι πρόγονοί σας.

Κι όλοι αυτοί θα χαίρονται, όταν βλέπουν τα παιδιά τους ν' αγαπούν

το Σύλλογό μας και το Χωριό μας. Θα χαίρονται να σας βλέπουν να πηγαίνετε στο Χωριό προσκυνητές στον τόπο που γεννήθηκαν οι γονείς σας.

Κανένας μέσα στην κοινωνία δεν μπορεί να ζήσει μόνος. Έχει ανάγκη βοήθειας από τους συνανθρώπους του.

Και ο Σύλλογος αυτό κάνει. Ένωνει τους Νεχωρίτες σε χαρές και σε λύπες. Βοηθά όταν πρέπει και όπου πρέπει τα μέλη του.

Συγχρόνως είναι ο συνδετικός κρίκος, που ένώνει όλους τους Νεχωρίτες όπου κι αν βρίσκονται.

Γι' αυτό εμείς οι μεγαλύτεροι αφήνουμε μια υπόθεσή:

Όταν έρθει η ώρα και αναλάβετε τα ήνιά του Συλλόγου στα χέρια σας, να τα κρατήσετε καλά, όπως έμεις μέχρι τώρα.

Ελπίζω, πως θα ανταποκριθείτε στην επιθυμία μας αυτή και τη δική μας και των γονιών σας.

Μ' αυτή την ευχή, σας καλώ τώρα όλους να χαρείτε τη βραδιά αυτή.

*

Γ'. Την Κυριακή το βράδυ της 5.2.78 στο Κέντρο «ΧΩΡΙΟ», το Παγκρατίου, πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός του Συλλόγου μας, ο οποίος και εφέτος έσημείωσε εξαιρετική επιτυχία.

Στη Χορευτική αυτή συνένωση παραβρέθηκαν περισσότεροι από 280 Νεχωρίτες και έκλεκτοι φίλοι του χωριού και από τα γειτονικά χωριά.

Τους συνδαιτυμόνες χαιρέτισε με αγνά Πατριωτικά λόγια ο Πρόεδρος του Συλλόγου κ. Κων. Μάντης που είπε τα εξής:

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του χωριού μας.

Έχει καθιερωθεί στις εκδηλώσεις σαν την άποψήν, να γίνεται κάποια προσφώνηση. Αλλά πέρα από κάθε έθιμοτυπική υποχρέωση το νιώθω σαν ανάγκη και χαρά μαζί, που απόψε έχω την τιμή εκ μέρους του Διοικ. Συμβουλίου να σας απευθύνω εγκάρδιο πατριωτικό χαιρετισμό, και να σας εύχαριστήσω για τη μεγάλη συμμετοχή σας.

Με την ευκαιρία αυτή απόψε, δλεπόμαστε, κουβεντιάζουμε, διασκεδάσουμε και θυμόμαστε αυτό που μάς ένώνει όλους, τον τόπο της καταγωγής μας, ένα όμορφο χωριό στην όρεινη Ναυπακτία «ΤΟ ΝΕΧΩΡΙ ΜΑΣ».

Ελπίζω, ότι όλοι, μικροί και μεγάλοι θα συνεχίσουμε ν' αγαπάμε το χωριό μας και το Σύλλογό μας, γιατί ο Σύλλογος είναι εκείνος που μάς κρατά δεμένους σαν Νεχωρίτες.

Γι' αυτό θα σας παρακαλούσα, παρ' όλο που δεν είναι κατάλληλη η στιγμή, ή άθροα συμμετοχή, όχι μόνον σαν αυτή την άποψήν, αλλά

συμμετοχή και στις Γενικές Συνελεύσεις. Ένισχύετε ήθικα εκείνους που αναλαμβάνουν το βάρος της διατήρησης του Συλλόγου μας.

Απόψε βρίσκεται κοντά μας από το χωριό και ο σεβαστός δάσκαλος κ. Χρήστος Παπανικολάου, σαν εκπρόσωπος του χωριού. Μεγάλη μας ή χαρά που βρίσκεται απόψε στην εκδήλωσή μας.

Συγχρόνως θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρον και τα μέλη του Δ.Σ. των Αρχαχωριτών, του Διπλατάνου που με την παρουσία τους τιμούν την εκδήλωσή μας.

Εδώ τώρα έχουμε μία ώρα αΐθουσα. μία καλή όρχήστρα και ύπεροχο κέφι. Ας γλεντήσουμε όπως ταιριάζει στους Νεχωρίτες.

Στην συνέχεια κόπηκε η Βασιλόπιττα του Συλλόγου από την οποία πήραν κομμάτια όλοι όσοι παραβρέθηκαν στη συνεστιάση.

Τον χορό άρχισε το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου και ακολουθώντας χορεύσαν όλοι οι Νεχωρίτες και φίλοι του χωριού, λεβέντικους Ρουμελιώτικους χορούς. Επίσης πλέχτηκε το γαϊτανάκι και χορεύτηκε το άπολυτο και το μαζωχτό.

Η όρχήστρα του Κέντρου ικανοποίησε σε τραγούδια όλους, παισιωμένη με τον κορυφαίο κλαριτζή στο Δημοτικό Τραγούδι κ. Βασ. Σκαλιώτη.

Τα φαγητά και η περιποίηση του Κέντρου ήταν καθόλα καλή.

Η ατμόσφαιρα του κέντρου, το κέφι των συγχωριανών μας και το ζεστό οικογενειακό περιβάλλον που έπεκράτησε, συνετέλεσαν σε μια χαρούμενη και αξέχαστη βραδιά. Οι Νεχωρίτες με την φιλόξενη παράδοσιακή καρδιά, αλληλοειδοθήκανε, γλέντησαν και ξεφάντωσαν εφέτος μέχρι άργα, μετά τα μεσάνυχτα.

Η εκδήλωση είχε πλούσια λαχειοφόρο αγορά για την ένισχυση του Συλλόγου.

Το Διοικ. Συμβούλιο κατέβαλε πολλές προσπάθειες και κόπους για την αρτιότερη οργάνωση και επιτυχία της χοροεσπερίδας και από την κριτική που ακούστηκε καταλήγει κανείς να απευθύνει ένα μεγάλο ευγε στα μέλη του Δ. Συμβουλίου κ.κ. Κ. Μάντη, Α. Παπαλέξη, Δ. Φούρλα, Α. Τσιτσιμπέλη και Ν. Παπαμιχαήλ.

Ν. ΜΠΑΖΙΩΝΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου μας αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει και από τις στήλες του «ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ» τον έκλεκτο συγχωριανό μας και λαμπρό νομικό κ. Γεώργιον Άντ. Φλώρον, που άφιλοκερδώς έπιμελήθηκε την τροποποίηση του Καταστατικού του Συλλόγου μας.

Ξενιτεμένε Νεχωρίτη,

Όπου κι αν βρίσκεσαι, μην ξεχνάς το Χωριό μας.

Βοήθησέ το όσο μπορείς κι όταν μπορείς, για να το

βρείς καλύτερο σαν Ξαναπαῖς.

Χριστουγεννιάτικες νοσταλγίες

—Στη μακρινή πατρίδα μου έχει (εύωδια και χάρη το ταπεινό δεντρί, το πιό φτωχό (χορτάρι!

Έτσι τραγούδησε σε ποίημά του ο ποιητής Γ. Δροσίνης την αγαπημένη του πατρίδα κι ως δούμε πως αισθάνεται ο κάθε Νεχωρίτης για το χωριό του.

Νεχώρι! Νεχώρι! Χωριό παράμορφο κι αξέχαστο. Πόσες φορές και πόσοι χωριανοί μας —άλαργινά πουλιά της ξεντειάς— δε νοσταλγούν και δε σκέφτονται το χωριό μας. Μά πιό πολύ και πιό ζωηρά τις γιορτές των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και των Θεοφανείων. Δεν είναι δυνατόν να μη θυμόμαστε και να μη νοσταλγούμε:

—Τα Νικολοδάβαρα που άρχιζαν να γυρίζουν οι ταξιδιώτες πατεράδες μας με τα καλούδια.

—Τη νηστεία του Σαραντάμερου με το τουρσί, τις έληές και τις πιπεριές.

—Τα κάλαντα των παιδιών την παραμονή των Χριστουγέννων.

—Το σφάξιμο, των γουρουινών και το γδάριμο με τα χαντζάρια των γδαρτάδων.

—Το ξύμα τα μεσάνυχτα των Χριστουγέννων για την έκκλησίά μας.

—Τα περίφημα λουκάνικα και το ρηγανισμένο σουφλημά στο γωνολίθι.

—Τις τσιγαρήθρες με το ξύγκι και τις φέτες του ψωμιού με τη γλίνα.

—Τα μπακαλαδάκια, τους κουραμπιέδες και τα ραβανί.

—Το παιχνίδι της κολτσίνας το βράδυ της Πρωτοχρονιάς στα μαγαζιά ή στα διάφορα σπιτία.

—Τα γιορτάσια και τα χρόνια πολλά, των Χρήστιδων, Βασιλιδων, Φώτηδων και Γιάννηδων από τον πανωμαχαλά μέχρι τον κατωμαχαλά.

—Τις κρασokatανύξεις με το κοκ

κινέλι και τα πιπεράτα λουκάνικα. —Τα χιονισμένα σπιτία, τη χιονισμένη εκκλησιά και το σχολειό και τα αξέχαστα σοκάκια του χωριού.

—Τα κρούσταλλα που κρέμονται γύρω - γύρω από τις άκρες της σκεπής των σπιτιών.

—Τα Φώτα με το «έν Ιορδάνη Βαπτιζομένου σου, Κύριε...» και το άγίασμα στο μαστραπά ή στην κούπα, για να πιούμε και να αγιάσουμε τα σπαρτά και τα ζωντανά.

—Τις διηγήσεις που άρμάθιζαν οι γεροντότεροι για τα παγανά ή καρκαντζόκια και τόσα άλλα όμορφα ήθη και έθιμα του χωριού μας.

Και ποιός δε θάθελε να πάει για λίγες μέρες τα Χριστούγεννα στο χωριό μας.

Ανάθεμα στις επαγγελματικές μας δυσκολίες και τα άλλα εμπόδια. Όσο για τις καιρικές και συγκοινωνιακές συνθήκες δε θα τις φοβόμασταν, θα πηγαίναμε και με τα πόδια. Μαθημένοι είμαστε και όπως λένε «μαθημένα τα δουνά από τα χιόνια».

Αλλωστε οι βουνοσειρές του Κοκκινιά, του Ξηροδουνίου και του ψηλού Σταυρού, είναι χαρά μας να τις βλέπουμε και να τις καμαρώνουμε το μεσοχείμωνο άσπρισμένες.

Πιστεύουμε ότι αν ανοίξουμε την καρδιά όποιουδήποτε Νεχωρίτη, αυτό θα βρούμε να νοιώθει και να αισθάνεται. Στο Νεχώρι έξαλλου έχουμε άπιθώσει την Έλπίδα της κάποτε επιστροφής μας, εκεί στ' αγαία χώματα, στον Κοτρώτσο.

Τώρα ως καλωσορίσουμε πρόσχαρα τον καινούργιο χρόνο 1978 κι ως αλληλοευχηθούμε κάθε ευτυχία και χαρά σε όλους τους συγχωριανούς μας. Καλή αντάμωση με πλειότερους συγχωριανούς μας στο χωριό τον Αύγουστο, όπου όλοι μαζί θα καλοδεχούμε το φετεινό καλοκαίρι. Καλή χρονιά λοιπόν σε όλους τους Νεχωρίτες.

Νικόλαος Μπαζιώνης

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Στις 5.3.78 έγινε η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας. Πρόεδρος της Γεν. Συνελεύσεως εκλέχτηκε ο κ. Χρήστος Κώσταλος, και Γραμματέας ο κ. Ιωάν. Παπακωνσταντίνου.

Στην αρχή το λόγο πήρε ο κ. Κ. Μάντης ο οποίος είπε τα εξής: Αγαπητοί συγχωριανοί και μέλη του Συλλόγου.

Έχω υποχρέωση να σας εκθέσω το τί πραγματοποιήσε το άπερχόμενον Δ.Σ., όχι τόσο για να πάρουνε συγχαρητήρια, αλλά για να διαπιστώσετε το τί μπορεί να κάνει ένας Σύλλογος, και πόσο ανάγκη είναι να διατηρηθεί.

Α' Εκδηλώσεις

1) Ο Σύλλογός μας έπραγματοποίησε στις 18.5.77 με επιτυχία ήμερησία έκδρομή εις Κεφαλάρι "Αργούς, με επίσκεψη στις Αρχαίες Μικήνες, "Αργος και Ναύπλιον.

2) Στις 7.8.77 έτέλεσε μνημόσυνο στο χωριό στη μνήμη του άειμνή-

στου ιατρού Β. Κολατσώνη.

3) Στις 18.8.77 έπραγματοποίησε στο χωριό ήμερησία έκδρομή στη Γύφτου — Βρύση.

4) Στις 21.8.77 έτέλεσε μνημόσυνο στο χωριό στη μνήμη του ευεργέτου του χωριού μας Δ. Χ. Φούρλα, ο οποίος ύπηρξε ο έμπνευστής και ο πρωτεργάτης της κατασκευής του ύδραγωγείου.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας πραγματοποιήσε εκδήλωση στο σχολείο γι' αυτόν, στην οποία μίλησε για την ζωή του ο κ. Χρήστος Παπανικολάου, και οι κ.κ. Άρχ. Χρ. Παπαχρήστου, Δ. Β. Φούρλας, Άλ. Φλώρος και Χρ. Άλπογιάννης.

Στις 13.10.77 το Δ.Σ. παρέθεσε γεύμα στον έκλεκτο συγχωριανό μας Κων/νο Μέμμο.

6) Στις 6 Νοεμβρίου 1977 έπραγματοποίησε συνεστιάση για τους νέους του χωριού μας.

7) Στις 5.2.78 τέλος έγινε η ετήσια χοροεσπερίδα ή όπου είχε με-

● Συνέχεια στην 4η Σελίδα
μὲς θεβὴς ἀγγωνιῶν

Κοινωνική Ζωή

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἀρραβωνιάστηκε στην Ἀμερική ἡ δ. Αἰκατερίνη Ἰωάν. Σπανοῦ με τὸν κ. Ἰωάννη Τουρκέρη.

Τοὺς εὐχόμαστε καλὰ στέφανα.

ΓΑΜΟΙ

Στις 11.2.1978 παντρεύτηκαν στὴν Ἀθήνα ὁ κ. Λαμπρινὴ Ν. Λούπα καὶ ὁ κ. Παντελῆς Τζανακάκης. Τοὺς εὐχόμαστε νὰ ζήσουν.

Στις 26.12.78 παντρεύτηκαν στὴν Ἀθήνα ὁ κ. Χρήστος Β. Σκεπαριὰς καὶ ἡ δ. Μαρία Σφετουράκη.

Στοὺς νεόνυμφους εὐχόμαστε νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στὸ Νεχώρι ὁ κ. Παναγιώτης Κοκορογιάννης δάφτισε τὴν κορούλα τοῦ κ. Ἀθανασίου Ντούζου καὶ τὴν ὀνόμασε Ἑλένη.

Εὐχὲς πολλὲς στοὺς γονεῖς καὶ τὸ νουνό.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στις 7-3-78 πέθανε στὸ Νεχώρι ὁ Ἰωάννης Κων. Μάρρος.

Τὴ σύζυγο καὶ τὶς ἀδελφές του καὶ ὅλους τοὺς δικούς του τοὺς συλλυποῦμαστε θερμὰ.

Σ' αὐτοκινητικὸ δυστύχημα, στὴν Ἀμερική, ἔχασε τὴ ζωὴ του ὁ Νικόλαος Γ. Κατσαούνης.

Στὴν ἀπαρηγόρητη μητέρα του ὁ Σύλλογός μας ἐκφράζει θερμὰ συλλυπητήρια.

Πέθανε στὴν Ἀθήνα ὁ Ἰωάννης Σγάγιας μέλος τοῦ Συλλόγου μας.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἐξέδωκε τὸ παρακάτω Ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 13ην Νοεμβρίου 1977 συνελθὼν ἐκτάκτως εἰς συνεδρίαν τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου μας Ἰωάννου Σγάγιας.

ΨΗΦΙΣΕΙ

ὅπως: 1) Εἰδοποίησεν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἵνα παραστοῦν εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ ἐκλιπόντος.
2) Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφοράν αὐτοῦ.
3) Καταθέσῃ στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου.
4) Ἐκφράσῃ τὰ θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν σύζυγον τοῦ θανόντος καὶ 5) Δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Συλλόγου.

Ἐφ'ὃ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ μέλη

Πέθανε στὴν Ἀθήνα ἡ Ἄννα Ἰωάννου Λάππα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐκφράζει τὰ συλλυπητήριά του στὴν οἰκογένειά της.

Στις 15.2.78 πέθανε στὴν Πάτρα ὁπαι νοσηλευστὴν ἡ Εὐαγγελία Ἀρισ. Μέμμου.

Μεταληγὸν κηδεῖα 51α οληγὸν 213

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωση νὰ εὐχαριστήσω τὸ Σύλλογο Νεχωριτῶν καὶ ὅλους ὅσους μοῦ συμπαρυστάθηκαν στὶς δύσκολες στιγμὲς ποὺ τυχὴ κακὴ μοῦ ἐπιφύλαξε.

Ἰωάννης Δημ. Παπακώστας

Ὁ κ. Χρήστος Παπανικολάου εὐχαριστεῖ ὅλους τοὺς συμπατριῶτες του, ποὺ τὸν ἐπισκέφτηκαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς νοσηλείας του στὸ Νοσοκομεῖο.

ΑΦΙΕΙΣ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἦρθαν ἀπ' τὴν Ἀμερική, κὶ ἀφοῦ ἔμειναν γιὰ λίγο στὴν πατρίδα ἀναχώρησαν καὶ πάλι.

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωάννη Ν. Καλαθά.

Ὁ κ. Γεώργιος Ε. Πανάγος καὶ Ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἡ Σγάγιας.

Ἀναχώρησε γιὰ τὶς Η.Π.Α. ὁ κ. Ἀθανάσιος Μπαλαφούτας.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ὁ κ. Κων)νος Σγάγιας στὴ μνήμη τοῦ ἀξέχαστου ἀδελφοῦ του Ἰωάννου πρόσφερε στὸ Σύλλογό μας τὸ ποσὸ τῶν 500 δρχ.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο τὸν εὐχαριστεῖ θερμὰ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»

Ἀπ' τὸ ἐσωτερικόν.

Πέτσας Ἰ.	Δρχ. 500
Σγάγιας Κ.	500
Τσιτσιμπέλης Γ.	500
Λαζοδημος Ἰ.	1,000
Παπακώστας Α.	300
Παπακωνσταντίνου Ἰ.	150
Παπακωνσταντίνου Μ.	230
Ζηνέλης Ἰ.	270
Ἐσκεδερλῆ—Σβούκα Γ.	150
Μάλλιος Χρ. τοῦ Σπ.	200
Σπανὸς Ἰ.	350
Πλάκας Κ.	100
Γιοβανοπούλου — Κρασιὰ Μ.	200
Παπακώστα Εὐαγγελία	300
Πλάκας Νικόλαος	200
Μέρμηγκας Παντελῆς	300
Καλλιὰς Θρασυβούλος	250
Ἰωάννου Νικόλαος	1.000
Βλάχος Παῦλος	300
Σακελῖα Κούλα	600
Σερεβέτας Κων)τίνος	50
Λειβαδίτης Ἰωάννης	250
Καρανδρίκας Ἰωάννης	250
Καρανδρίκας Δημήτριος	250
Καρανδρίκας Κων)τίνος	250
Καρανδρίκας Ἀνδρέας	250

Ἀπὸ τὴν Ἀμερική.

Καρανικόλας Σάκης Δολλάρια 100

ΚΟΥΒΕΝΤΟΛΟΓΙ

Νεχωρίτικο:

«Θὰ πάου ἱκεῖ σιακάτ' νὰ κάμου τὸ νὰ τ' ἄλλου, νὰ μάσου κάτ' περσάδωθι».

Ἀθηναίικα:

«Θὰ τηλεφωνήθουμε καμιά μέρα νὰ πάμε πουμενὰ νὰ φάμε τίποτα».

Σοῦ εἶπα, μοῦ εἶπες. Σὲ κατὰλαβα, με κατὰλαβες.

Λόγος λιτός. Ψαλμὸς κοντός. Ἀλληλουῖα.

Φ.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Τὸ καρναβάλι ἔφτασε.

Οἱ δρόμοι γέμισαν παιδιὰ μασκαρεμένα.

Αὐτὰ κρατᾶνε ἀκόμη τὸ παλιό.

Αὐτὰ καὶ κάποιοι Δήμαρχοι, ποὺ κάνουν Καρναβάλι.

Καὶ τρέχουμε στὶς πόλεις τους, γιὰ νὰ χαροῦμε τάχα τὶς μουσικὲς καὶ τ' ἄρματα, ποὺ σέρνονται στοὺς δρόμους.

Μὰ αὐτὸ θὰ πεῖ Ἀποκριά;

Ἀποκριὰ θὰ πεῖ ξεφάντωμα. Θὰ πεῖ τραγοῦδι καὶ χορὸς. Θὰ πεῖ ζωὴ καὶ κέφι καὶ ὅχι χαρτοπόλεμος.

Πάνε «μασκαρευτήκανε» κὶ αὐτές!

Ποῦ εἶναι, ἀλήθεια, οἱ παλιὲς καλὲς ἀποκριές;

Σὰ δλέπω τούτα τὰ καμώματα, ποὺ γίνονται στὶς μέρες μας, ὁ νοῦς μου πάει στὰ παλιά.

Μὲ ξαναφέρνει στὸ Χωριὸ καὶ ξαναζῶ γιὰ λίγο κείνες τὶς ὁμορφες ἀποκριές.

Νιώθω παιδί μικρό, νὰ τριγυρνῶ μες τὰ σοκάκια τοῦ Χωριοῦ, πίσω ἀπ' τοὺς μασκαράδες.

Μπροστὰ αὐτοῖ φωνάζοντας, πηδώντας, τραγουδώντας, κὶ ἀπὸ κοντὰ, μὰ ξέμακρα, ὅλα τὰ λιανοπαῖδια τοῦ Χωριοῦ.

Ποῦ νὰ τοὺς πλησιάσεις!

Ὁ «σταχτολόος» δούλευε. Μῆτε καὶ τὸ τηγάνι ἔλειπε.

Τὸ σέρνανε πάντα μαζί, νὰ καρβουνίζον τὰ παιδιὰ, ποὺ γύριζαν στοὺς δρόμους.

Μὰ ἄς ἦταν κὶ ἀπ' ἀλάργα, τοὺς χαϊρόμασταν.

Κάναμε χάζι τὸ χορὸ, τ' ἀστεῖα, τὸ τραγοῦδι.

Μὰ πιδὸ πολλὸ χαϊρόμασταν κείνες τὶς προσωπίδες.

Ποῖός νὰ 'ταν τάχα πίσω τους;

Ἔτσι μασκαρεμένοι ὅλοι οἱ ἄντρες τοῦ Χωριοῦ, περνοῦσαν τὰ σπίνια, νὰ ποῦνε τὰ «χρόνια πολλὰ», νὰ κερραστοῦνε κὶ ὅλας.

Σὰ ράζαν στὴν αὐλόπορτα, μέναν μονάχα οἱ γριὲς νὰ τοὺς ὑποδεχοῦνε. Τὶς νιὲς τὶς διώχνανε ἀπ' τὴν αὐλή.

—Τρυπῶστε μέσα γλήγορα κὶ ἔρχονται οἱ μασκαράδες.

«Ἄς πάνε μέσα οἱ τσοῦπες, σκέφτονταν ἄς μὴν ἀκοῦν τὰ σκρόλογα».

Κὶ εἶχανε δίκιο οἱ γριὲς, γιὰτὶ οἱ μασκαράδες, ὅλο καὶ κάτὶ λέγανε κὶ ὅλο χειρονομοῦσαν.

Φεύγαν οἱ νιὲς ἀπ' τὴν αὐλὴ καὶ μέναν οἱ γεροντίσες νὰ τοὺς ὑποδεχτοῦνε.

Καλόκαρδα τοὺς δέχονταν:

—Κοπιάστε! καλῶς ἦρθατε καὶ χρόνια σας πολλὰ!

—Καλὴ σαρακοστή, γεροντίσσα!

—Νάειστε καλά! Παράμορφη εἶναι ἡ νύφη σας!

(Νύφη ἦτανε ἕνας μασκαρὰς μ' ἕνα μουστάκι τόσο!).

—Φτύς' τὴν νὰ μὴν ἀβασκαθεῖ!

—Γιὰ τῆρα τὴν πῶς ντρέπεται!

—Κορίτσι πράμα, θειακώ...!

—Πολὺ κακό σας μοναχά...!

Καὶ σὰν τελείωναν οἱ εὐχὲς καὶ τὰ «καλωσορίκια», ἄρχιζαν τὰ κεράσματα.

Ὁ μαστραπὰς μετὸ κρασί ἐπήγαινε κὶ ἐρχόταν στὸ γιοματάρι ἀράδα.

Καὶ τὰ τραγοῦδια, ὁ χορὸς, τὰ χορατὰ κὶ οἱ πῆδοι δὲ σταματοῦσανε λεπτό.

Κὶ οἱ τσοῦπες κρυφότηραγαν ἀπὸ τὸ παραθύρι κὶ ἄκουγαν κατακόκκινες, ἀπ' τὴν ντροπὴ τους τάχα, ὅσα οἱ γριὲς δὲν ἄφησαν, ν' ἀκούσουν καὶ νὰ μάθουν. Καὶ πνίγαν τὰ γελᾶκια τους, μὴν ἀκουστοῦν, ποὺ κρυφακοῦν καὶ γίνουσε ρεζίλι.

Κὶ οἱ μασκαράδες ὅλο τραβοῦσανε κρασί καὶ ὅλο τραγοῦδοῦσαν.

Κὶ ὅλο πειράζαν τὶς γριὲς καὶ στὸ χορὸ τὶς βάζαν. Κὶ ἔλεγαν τὸ τραγοῦδι τοὺς:

«Μιὰ γριὰ παλιόγρια

στρίμωξε ἕνα γέροντα

—Γέρο, στεφανώσου με!

—Στρίγλα, ξεφορτώσου με!

Σὰν πῖναν καὶ χορεύανε, τραβοῦσαν γι' ἄλλο σπίνι. Κὶ ἔπειτα σ' ἄλλο.

Κὶ ὕστερα γι' ἄλλο μαχαλά.

Καὶ σταῖναν χορὸ σὲ κάθε «νεβουρὸ», σὲ κάθε σταυροδρόμι.

Κὶ οἱ ροῦγες ἀντηχοῦσαν ἀπὸ τραγοῦδια καὶ φωνές.

Σὰ διάβαιναν τὰ σπίνια τοῦ Χωριοῦ ὅλα μετὴν ἀράδα, κατὰληγαν στὴν ἀγορά!

Ἐκεῖ γινόταν τὸ γλέντι τὸ τρανό!

Καὶ πρώτα ἡ παράσταση.

Ὁ γύφτος πρώτος στὸ χορὸ ἔβανε τὴν ἀρκοῦδα.

Κατόπιν ἐρχόταν ὁ γίατρος νὰ χειρουργήσει κάποιον, ποὺ ἄξαφνα ἀρρώστησε.

Ἔπειτα ὁ γάμος.

Γάμο νὰ δοῦν τὰ μάτια σου!

Μὲ συμπεθερούς, μετὸ προικιά, μετὸ νύμφα καβάλλα στὰ «ζαντραβέλια» ἀνάποδα.

Κὶ ὕστερα τραγοῦδι καὶ χορὸς.

Χορὸς τρικούβετος, τρελός, ὡς νὰ σημάνει Ἑσπερινός.

Τότε σταμάταγε ὁ χορὸς.

Ἔπαυε τὸ τραγοῦδι.

Οἱ προσωπίδες ἔβγαιναν.

Κὶ οἱ μασκαράδες φρόνιμοι τραβοῦσαν γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐκεῖ ἐρρίσκονταν τῶρα τὸ χωριὸ κὶ ἔβγαζε μετὰ τὴν ἔκταξη τοὺς ὕμνους τῆς Σαρακοστής, ποὺ λέγαν γιὰ μετάνοια.

Καὶ τὰ ἔλεγε ὁ παπὰς μας αὐστὴ-

ρὰ καὶ δυνατὰ, γιὰ νὰ τ' ἀκοῦνε μερικοί, ποὺ γῆγκαν ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ, σὰ μασκαράδες σήμερα.

Γιὰτὶ ὁ παπὰς μας, δλέπει, ἦταν λιγάκι αὐστηρὸς καὶ δὲν τὰ ἤθελε αὐτὰ.

Ἀλλὰ ποιὸς τὸν ρωτοῦσε!

Γι' αὐτὸ κὶ ἀγριοτήραγε πάνω ἀπ' τὰ ματογυᾶλια, σὰν ἔβγαине ἀπ' τὸ ἱερό.

Καὶ τῆς «Ἑσπέρας τὸ προκείμενο» ἀρμονικὰ ἀντηχοῦσε στῆς Ἐκκλησίᾳς τὸ μισοσκόταδο.

«Τὶς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια (μόνος!)»

Μεγάλῃ ἡ Χάρη σου Θεέ!

Νὰ τῶρα δῶ μπροστὰ μας τὸ πιδ τρανὸ «θαυμάσιο». Οἱ χωριανοὶ οἱ ἴδιοι.

Αὐτοὶ ποὺ λίγο πρὶν σπὶν ἀγορὰ, ριγμένοι μπρούμυτα στὴ γῆ, μᾶς δεῖχναν παραστατικά

«πῶς τρῖβουν τὸ πιπέρ

τοῦ διαόλου οἱ καλογέροι»,

τῶρα γονατιστοὶ καὶ ταπεινοὶ κάτω ἀπ' τὶς θαμπὲς εἰκόνες, ζητοῦν συμπάθιο ἀπ' τὸ Θεό, ἂν λίγο παραφέρθηκαν σὰ μασκαράδες σήμερα.

Νὰ παραβλέψει τοῦ ζητοῦν ἡ μέρα τὸ καλοῦσε. Κὶ ὕστερα, δῶ ποὺ τὰ λέμε, ὁ φταιχτὴς ἦταν ἄλλος. —

Μὲς τὸ βαρέλι βρίσκεται. Σ' αὐτὸν ἄς πέσει ἡ ὀργὴ του. Ἄς ἔχει τὴν κατάρτα Του. «Ποτὲ νὰ μὴ στερέψει».

Κὶ ὑπόσχονταν γιὰ χάρι Του, νὰ μὴ «χαλάσουν» οὔτε μιὰ ἀπὸ τὶς μέρες τῆς σαρακοστής.

Κὶ ἀκόμα, τὰ παιδιὰ τους, κάθε βραδιὰ στὴν προσευχή, 10 μετάνοιες καὶ γι' αὐτοὺς νὰ κάνει τὸ καθένα.

Ὅταν ἀπόλαγε ἡ Ἐκκλησίαν, ἄ-

● Συνέχεια στὴν 4η Σελίδα.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

—Ἀπὸ μικρὸς ἀρφάνεψα ἔπο μάνα καὶ πατέρα καὶ πῆγα καὶ ρογιάστεικα σὲ μιὰ Βουργάρα χήρα. Δώδεκα χρόνους δούλεψα τὴ ρόγα μου δὲν πῆρα κὶ ἀπὸ τοὺς δώδεκα κὶ ἐμπρὸς τὴ ρόγα μου χαλεύω.
—Νό μου, κυρὰ μ', τὴ ρόγα μου, νόμου τὴ δούλεψή μου, παρήγγειλε ἡ θειακούλα μου νὰ πάω νὰ με παντρέψει.
—Παῖδί μ' κὶ ἂν θέλεις παντρεῖγιά κὶ ἂν θέλεις καὶ γυναικὰ δώδεκα δούλες ἔχουμε καὶ πάρε ὅποια σ' ἄρεσει.
—Θέλεις τὴ ρούσα τὴν ξανθὴ, θέλεις τὴ μαυρομάτα, θέλεις τὴν κραινογαλανὴ, ποὺ εἶναι φλουριὰ γιομάτη.
—Μοῦδε τὴ ρούσα θέλω ἐγώ, μοῦδε τὴ μαυρομάτα, μοῦδε τὴν κραινογαλανὴ, ποὺ εἶναι φλουριὰ γιομάτη, χήρα ἦταν ἡ μανούλα μου, χήρα κὶ ἐγὼ θὰ πάρω.
—Ἡ χήρα θέλει παίξιμο κὶ ἐσύ, παιδί μ', δὲν ξέρεις.
—Γιὰ εὔρε στωῶε σὶὸν ὄντὰ νὰ ἰδεῖς πολλὰ ποὺ ξέρω. Βάνει βάντες βασιλικούς καὶ βάντες μαντζουράνες νὰ γείρει ὁ νιὸς νὰ κοιμηθεῖ, λίγο ὕπνο νὰ πάρει. Σηκώθη ὁ νιὸς μας τὴν αὐγὴ βαριὰ βασανισμένος. Ἦταν τὰ βόδια τ' ἄρρωστα, τ' ἀλέτριγια σπασμένα.

(Καταγραφή Δ.Φ.)

*

Ο ΝΕΧΩΡΙΤΗΣ

Τὸ «ΝΕΧΩΡΙΤΗ» ὅλοι μας, δῶ στὴν Ἀμερική, μετὰ πάθος τὸν διαβάζουμε μεγάλο καὶ μικρό.

Ἐκεῖ τὰ νέα τοῦ Χωριοῦ γυρεύουμε νὰ βροῦμε καὶ τῆς πατρίδας τὴ φωνὴ ν' ἀκούσουμε ποθοῦμε.

Τὰ γράφει ὅλα ὁμορφα. Μᾶς τρέφει τὴν ἐλπίδα τοῦ γυριμοῦ ἀπ' τὴν ξενιτιά, στὴ λατρευτὴ πατρίδα.

Κ. Λιάζης

● Συνέχεια από το προηγούμενο

6.— Καί φτάνουμε στα χρόνια του Εικοσιένα. Δεν ξέρουμε αν υπήρχαν Νεχωρίτες «Φιλικοί». Δεν ξέρουμε πόσοι Νεχωρίτες πολέμησαν, πόσοι σκοτώθηκαν, πόσοι χάθηκαν στο Μεγάλον Άγωνα της πίστης και της λευτεριάς.

Θα βασιστούμε κι εδώ στο λόγο το στοματικό.

Δυό γεγονότα του Πολέμου άφησαν βαθιά τ' άχνάρια τους στών χωριανών μας τη θύμηση: το πέραςμα του Σκόντρα πασιά κι ο χαλασμός του Μεσολογγίου.

Καλοκαίρι 1823. 'Ο Μουσταής πασιάς κατεβαίνει το Μεσολόγγι να πατήσει. Σέρνει ασκέρη άμέτρητο, Τουρκαρβανίτες, διαλεχτούς, της Σκόντρας το καμάρη, της Γκεκαριάς το άνθος. Παίρνει μπιστί τ' Άγραφοχώρια και φτάνει στο Κεφαλόβρυσον, στο Καρπενήσι απόξω. Έκεί —9 Αυγούστου— σέ φοβερή νυχτερινή καταδρομή σκοτώνεται ο Μαρκο—Μπότσαρης. Στην Καλιακούδα —τέλος Αυγούστου— οι Έλληνες χάνουν τη μάχη και διασκορπίζονται. 'Ο πασιάς ρίχνει τ' όρδι (= στρατοπεδεύει) στην Άνιάδα. Καί στέλνει παραγγελιά σ' όλα τα χωριά να πάνε να προσκυνήσουν και θα τους δώσει κ'ράϊ μπουγιουρντί» (—συγχωροχάρτι).

—Το καλό που σάς θέλω, τους λέει. Άφήστε το «χαϊνί ζορπαλίκι» (= άτιμη άποστασία) —έτσι έλεγαν οι τούρκοι την Έλληνική Έπαγίαση— και προσκυνήστε το Ιντοβλέτι. Γνωρίστε το δρόμο του σαλαμετιού (=καλού) σας. Κι ο Μεγάλος Πατισάχ (ό Σουλτάνος), που έχει καρδιά καλή και σπλαχνική, θα σάς συγχωρέσει, χάρη θα σάς δώσει. Είδεμ και δέ στρεχτήτε, έξω μην καρτερήτε.

Τότε Νεχώρι, Περίστα, Πλάτανος, Κόνισκα, Τέρνος αποφασίζουν να κάμουν «καπάκια» (να ψευτοπροσκυνήσουν). Πιάνουν και γράφουν πώς θέλουν να προσκυνήσουν. Κι ο Ίσμαήλ Πλιάσας, του Έπαχτου και του Κάρλελι ο Βαλεσής (=Διοικητής), καλεί να παρουσιαστούν τα Κεφάλια (Προεστοί) στην Άνιάδα. Το γράμμα του δρέθηκε στο καπταν Σιαφάκα τα χαρτιά. Γράφει:

Ίνεμπάχτ και Κάρλελι Βαλεσής Ίσμαήλ Πασάς.

Άγαπητέ μου Πρωτόπαπα Πλατανώτη και Σωτήρη και Πρωτόπαπα Κονισκιώτη και Άναγνώστη Σκουλά και Τριαντάφυλλε και έπίλοιποι τών άνω χωριών και λοιποί Τρινιώτες και Περισιτώτες και Νεχωρίτες και λοιποί: μετά τόν χαριετισμό νμου σάς φανερώνω ότι είδον το γράμμα όπου έστείλατε πρὸς τόν Ίσμαήλ Άγά και το έκαμα πολύ χάζι (= ευχαριστήθηκα) όπου έγνωρίσατε τόν καλόν δρόμον του σαλαμετιού σας (=καλού) και θα προσκυνήσετε. Λοιπὸν κινήσατε και λάτε εδώ δια να σάς παρουσιάσω εις τόν ύψηλότατον Βεζύρ Μουσταφά πασά και να τόν προσκυνήσετε και μάνταμ (=συγχρόνως) είμαι και εγὼ εδώ δια την κάθε δουλειάν σας και δια το καλόν σας θα τζαλεστήσω κοσουρίζικα (=θα προσπαθήσω με την καρδιά μου). Ούτω λοιπὸν να άκολουθήσετε και ύγιαίνετε.

1823 Σεπτεμβρίου 5 Άνιάδα. (Δημ. Λουκοπούλου, 'Ο Ρουμελιώτης καπετάνιος του 1821 Άνδρίτσος Σαφάκας και το Άρχείο του, Άθήναι 1931, σελ. 60—61).

Τείνω να δεχθώ ότι ο άναφερόμενος στὸ γράμμα Τριαντάφυλλος (γνωστότερος με το βαφτιστικό του όνομα) είναι ο Τριαντάφυλλος Φούρλας, ένας από τους τρεις προεστούς του Νεχωρίου (Οί άλλοι δυό ήταν ο Μπούρας κι ο Νικολός Καλαθάς).

Στα μέσα Σεπτεμβρίου τ' άσκέ-

Τὸ Νεχώρι τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ μύθου

Υπό τοῦ κ. ΔΗΜ. ΦΟΥΡΛΑ

ρια του Σκόντρα πασιά διάβηκαν από το προσκυνημένο πιά Νεχώρι, χωρίς να το πειράξουν. Βέβαια οι χωριανοί για καλό και για κακό είχαν παραμερίσει.

Διηγήσεις θαυμαστές από πατέρα σε παιδί κι από παιδί σ' άγγόνι έχουν διασωθεί μέχρις έμάς. Άνώφελο δέ θάναι να σάς τις πῶ όπως τις έχω άκουστά:

ΤΑ ΤΑΜΠΟΥΡΙΑ

Άπάνου στὸν Καρφοπεταλιά είναν τα Ταμπούρια. Σώζονται κάτι ξερολιθιές ως τα σήμερα. Έκεί ταμπουρώνονταν οι Νεχωρίτες, σύντας διάβαιναν τα τουρκικά τ' ασκέρια. Λένε πὸς ένας χωριανός —πὸς τὸν έλεγαν θα σε γελάσω— πρωτοσκέφτηκε να χτίσουν τα Ταμπούρια. Καί του κόλλησαν το παραγκώμι: Τάμπουρης. Άπόγονοί του οι Ταμπουραίοι.

(ΣΗΜ. Κατά μιὰ πληροφορία, που ρε μπόρεσα να διασταυρώσω, τ' αρχικό έπώνυμο ήταν Περδίκης ή Περδικάκης).

Ο ΠΑΠΑΣ ΦΕΥΓΕΙ

Μαθεύτηκε πὸς θα πέρναγαν τούρκοι άπ' το χωριό. 'Ο παπάς αποφάσισε —ποιὸς ξέρει γιατί— να φύγει κρυφά άπ' τους χωριανούς. Κι άπέ άφου θα φευγε, άπόλαγε τη γουμάρα στη λάκα με το καλαμπόκι.

—Μωρή παπαδιά, έβγαλε και φώναζε ή γειτόνισσα ή Άσημακογιάνναινα, πάει το καλαμπόκι.

—Μπα κακὸς ψόφος να τη μάσει την έρημη, έλεγε ή παπαδιά κι έκανε τάχα πὸς κυνήγαγε τη γουμάρα άπό το καλαμπόκι. Κι' άπέ τη μεταπόλαγε. Μαθὲ το είχαν σκοπό να φύγουνε κι άφηνε το ζὸ ξαπόλυτο (=λεύτερο).

Σηκώθηκαν νύχτα, πήραν ό,τι μπόρεσαν και πάνε κα του Λιδωρικιού τα μέρη.

Στα Φωτίκια στὸ Κλεπαίτικο φύλαν οι τούρκοι. Πὸς να διαδοῦνε οι δικόι μας; Είχαν κι ένα μικρό, την Παναγιού, π' οὔλο έκλαιγε. Είπαν να το πετάξουν κάτω στὸ δρόχο, να μην τὸς προδώσει με τα κλάματά του. Τύχη του και λούφαξε (= ήσύχασε). Καί διάβηκαν δίχως να τὸς πάρουνε χαμπέρι οι τούρκοι. (ΣΗΜ. Παπαχρίστος Τσίτσας, πατέρας του Παπαγεώργη και τῆς Μερμήγκως —αὐτή ήταν το μικρὸ κορίτσι. Φαίνεται πὸς ο Παπαχρίστος γύρισε στὸ χωριό ὕστερα από πολλά χρόνια).

ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΕΛΑΤΟ

Μιά χωριανιά - Λιβαδιτοπούλα μου φαίνεται πὸς ήτανε- έβγανε μελά στα Ψηλά Πλατάνια. Άξαφνα ο μεγαλόδρομος που πάει κα την Άράχωβα γιόμισε τούρκους. Δεν ήτανε ένας, δεν ήτανε δυό, ήτανε μιλεούνια. Λάγιασε πάνου στὸν έλατο, όσο να διαδοῦνε. Τ' ήτανε όμως να σωθῶνε (=να τελειώσουν). Διάβαιναν πεζοί - καθαλαφαίοι, και σωμὸ δεν είχαν. Είδε κι άποείδε ή γυναίκα, άπολιπίστηκε. Δέ μπόραγε άλλο να κρατηθεί. Πιάνει και δένεται στὸν έλατο με την τριχιά της. Τρία μερόνυχτα, λένε, πὸς έκασε δεμένη, όσο που διάβηκε οὔλο τ' ασκέρη.

(ΣΗΜ. 'Ο Γερο —Λιβαδίτης— Κώστας Μπάρλος το πράγματικό

του έπώνυμο— ήρθε άπ' τῆς Λιβαδιάς τα μέρη, ίσως με το πρώτο φούντωμα του Άγώνα. Ήρθε με γιους και δυκατέρες, με νύφες και μ' άγγόνια. Καί με διὸς πολύ. Άλογάριασα τα γιδοπρόβάτά του, άμέτρητα τ' άλογομουλάρα του. Καί χρυσὸ να ιδῶν τα μάτια σου!

—Τα χρήματά του χωμένα τα ήρανε, λένε, οι μαστόροι, όταν θεμέλιωναν του Σπανού το σπίτι— Έχειμῶνιζε στὸν κάμπο τῆς Γαβρολίμνης και ξεκαλοκαίριάζε στὸν Γρίζαρο τὸν Έλατο στους Ραφτιάδες. Στὸν πεθαμό του —θα ήταν έκατοχρονίτης— ή γριά του τὸ ταίριασε το μοιρολόι:

—Κώστα μ' τα καρδαρικά σου που τα 'χεις κραμασμένα;

—Στὸν Γκρίζαρο τὸν Έλατο στέκουν ξερομαϊσμένα).

ΨΕΥΤΟΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Τούρκοι θα διάβαιναν άπ' το χωριό μας. Οι χωριανοί τότες έχωσαν τα σοδέματα, πήρανε ό,τι μπόρεσαν κι έπιασαν τα Χώνια, τα Ταμπούρια, τ' άπόδιαδα κι άπόμερα τόπια. Μονάχα τα κεφάλια (=οί προεστοί) του χωριού έμειναν. Έκασαν να προσκυνήσουν τὸν πασιά να μη χάλασει το χωριό.

Και δὲν το χάλασε. Οι τούρκοι ήρθανε και φύγανε φορτωμένοι σταφύλια. Τα κόψαν στὸ νόμο οὔλο με τα κλήματά και πάνε. Το κακό πέρασε και το χωριό γλύτωσε.

Ο ΚΟΥΒΕΛΑΣ

Διάβαιναν οι τούρκοι άπ' το χωριό. Μερμηγκιά (=πλήθος, άμέτρητοι) κατέβαιναν στις Ράχες κα τα Παλιόρογχα και το Δίρεμα. Ένας χωριανός μας, ο Νικολός Κουβελάς, τραβάει με τη λαζάρινα (= είδος ντουφεκιού) του άπ' το Κώστα τους Όντάδες και βαρεί στὸ σωρό. Ένας τούρκος πάει στὸν τόπο. Οι συντρόφοι του τὸν έθαψαν άδεκί και πάνε.

Κι από τότε το 'λέγαν εκεί στὸ Τουρκόμνημα. Άργότερα έχτισαν τὸν Άη-Γιάννη και το τουρκόμνημα άπολησμονήθηκε.

(ΣΗΜ. Κώστα Όντάδες =τοπώνυμο στὸν Καρφοπεταλιά, λίγο πάνω από τα Λημπστά).

Ο ΚΑΛΑΘΑΣ ΟΔΗΓΑΕΙ ΤΟΝ ΣΚΟΝΤΡΑ

'Ο Σκόντρας πασιάς πήρε άπ' το Νεχώρι κολαούζο (=όδηγὸ) τὸν Καλαθά.

Φτάνοντας στη Βρωμοφτελιά στὸ Ξεροβούνι ο Καλαθάς, αντί να τὸς οδηγήσει από τὸν Πλάτανο, πήρε τη στράτα που κατεβαίνει στὸ Πλατανιώτικο ποτάμι.

—Που μάς πās, ὠρὲ Καλαθά, λέει ο πασιάς;

—Μη σε νοιάζει, πασιά μ' και θα πάμε καλά. Θα τραβήξουμε όλοπάταμα και θα θγιούμε στην Πίνα.

—Και πόσα περάματα έχει ὠρὲ, το ποτάμι;

—Τριγιαντατρία, πασιά μ' οὔιδε ένα παραπάν'.

—Τότε καλά.

Ροδόλησαν τ' ασκέρια τὸν κατήφορο κι έπιασαν την ποταμιά. Πέρασαν ένα πέραμα, πέρασαν δυό, πέρασαν σαράντα. 'Ο Πασιάς τα μέτραγε στις χάντρες του κομπολογιού του. Έβλεπε και το μεγάλο στένωμα, τα κλωθογυρίσματα, τα βράχια. Τα χρειάστηκε (—φοβή-

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

● 'Η σφοδρή κακοκαιρία, που έπληξε φέτος την πατρίδα μας, είχε σαν άποτέλεσμα να διακοποῦν οι συγκοινωνίες στα όρεινά και έτσι να άποκλειστοῦν πολλά χωριά.

Δὲν άποτέλεσε φυσικά εξαίρεση και το δικό μας χωριό, που για πολλές μέρες έμεινε άποκλεισμένο από τὸν ὑπόλοιπο κόσμο.

Τώρα καθὼς πληροφορούμαστε, άποκαταστάθηκε ή συγκοινωνία με το Θέρμο, που εκτελείται κανονικά από τὸν κ. Άπόστ. Κρανιά κάθε Δευτέρα και Παρασκευή.

● 'Η κακοκαιρία καθυστέρησε άκόμη και την έναρξη τών εργασιών τῆς διανοίξεως τῆς ὁδοῦ Νεχωρίου —Άράχωδας. Τώρα που ο καιρὸς έφτιαξε οι εργασίες άρχισαν.

● Στην καρδιά του χειμῶνα κι ἐνὸς το Χωριό μας ήταν άποκλεισμένο από τα χιόνια, άρρώστησε βαριά ο συγχωριανός μας κ. Νικόλαος Ζαρκάδας. Έλικόπτερο τῆς Πολεμικής Άεροπορίας τὸν μετέφερε στὸ Γενικό Κρατικό Νοσοκόμειο Πατρῶν, όπου νοσηλεύτηκε για λίγες μέρες.

Τώρα βγήκε από το Νοσοκομείο κι είναι μία χαρά.

● 'Ο δάσκαλός μας κ. Χρήστος Παπανικολάου ὑποβλήθηκε με επιτυχία σε λεπτή χειρουργική επέμβαση στὸ Λαϊκό Γενικό Νοσοκομείο Άθηνῶν «Βασιλεὺς Παῦλος». Του εύχόμαστε σιδερένιος.

● 'Ο εκκληστὸς χωριανός μας και λαμπρὸς επιστήμονας κ. Παῦλος Βλάχος εκλέχτηκε παμψηφεί Ὑψηλῆς τῆς Παιδαγωγικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Άθηνῶν.

Τὸν Συγχαίρουμε και τοῦ εύχόμαστε και Καθηγητής.

θηκε). Κακή ιδέα ήρθε στὸ νοῦ του πὸς ο Καλαθάς τὸν οδηγáει στὸ χαϊμό. Διατάζει να τὸν φέρουν μπροστά του.

—Με γέλασες, άτιμε, του λέει. Που 'ναι τα τριγιαντατρία περάσματα που μου είπες; Σαράντα περάσματα κι έχουμε άκόμα.

—Άμάν, ζαμάν (= έλεως), πασιά μ', δέ σε γέλασα. Το ποτάμι τριγιαντατρία περάματα είχε. Τί φταίω ο μαῦρος που ή κατεβασία έκαιμε κι άλλα;

Φτηνά τη γλύτωσε ο πονηρὸς Καλαθάς.

Ο ΦΩΛΙΑΣ ΚΙ Ο ΠΑΣΙΑΣ

Μὲ τὸν Καλαθά ήτανε κι ο Φωλιάς. Ήξερε τ' αρβανίτικα και τὸν πήρε κοντά του ο πασιάς να συνεννοείται. Όπως προχώραγαν όλοπάταμα, θάμαζε ο πασιάς τα στοιχειωμένα καλαμπόκια στις λογγές. —Βάϊ, βάϊ καλαμπόκια! Θα βρέχει συχνά πυκνά για να 'ναι τόσο πετυχημένα.

—Όχι, πασιά μ', λέει ο Φωλιάς, δέ βρέχει τα καλαμπόκια είναι ποτιστικά, έχουνε τη ρίζα τους μες το νερό.

Κοντοκρατεί τ' άτι του ο πασιάς.

—Τί λὲς ὠρὲ Φωλιά, του λέει. Να και τ' άτι μου έχει τα ποδάρια του μες το νερό, πίνει όμως άφου του κρατάω τα γκέμια; Άπ' τη βροχή, σου λέω, θέρειψαν τα καλαμπόκια.

—Δίκιο έχεις, πασιά μ', παραδέχτηκε κι ο Φωλιάς. Όχι σαν κόταγε (=τολμούσε) ως έκανε κι άλλως.

(Συνεχίζεται)

● 'Ο κ. Παῦλος Βλάχος επισκέφτηκε άρμόδιους Ὑπουργούς και ὑπηρεσιακούς παράγοντες και προώθησε διάφορα θέματα του Χωριού μας, ὅπως τὸ θέμα τῆς ὑδρεύσεως, τῆς βελτιώσεως τοῦ έσωτερικοῦ ὁδικοῦ δικτύου του Χωριού μας κ.ά.

● Πολὺ λύπησε τὸς Χωριανούς μας ο σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Ίωάν. Δ. Παπακώστα.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον εκφράζει τῇ συμπάθειά ὅλων τών μελῶν τοῦ Συλλόγου μας.

ΝΕΧΩΡΙΤΙΚΗ ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ

«Σύντας τουφέκαε ο Κοπάνης τὸ 'βανε τὸν πιβὸ οῦ Σιουσμάνης».

Μάλωναν κάποτε στὸ Παλιονέχωρο για τα νερά ο Κώστας ο Μονιάς κι ο Κοπάνης. Φοβερίσματα, άγριέματα, φωνές, κακό, συνηθισμένα πράματα του άνδρου και ξεροῦ καλοκαριού.

—Μην τα θάνεις, μπάρμπα Κώστα με τὸν Κοπάνη, του λένε. Αὐτείνος είναι βλαχοδήμαρχος, δὲν τα σηκώνει, τουφεκάει κιόλας.

Κι ο Μονιάς:

«Σύντας τ' φέκαϊ οῦ Κουπάν'ς τὸ βανι τὸν πιβὸ οῦ Σιουσ'μάν'ς τὸ τῶρα πῆρι τὸν πιβὸ οῦ Σιουσ'μάν'ς κι έχ' τοῦ λαμνί οῦ Κουμάν'ς».

Δηλ. έκανε τὸν παλικαρά με ξένες πλάτες, με την ὑποστήριξη άλλου. Τώρα δὲν τὸν λογαριάζω, είναι πιά ακίνδυνος.

Κι έμεινε μῦθος.

ΣΗΜ. Διευκρίνηση: Στη γλώσσα του λαοῦ άκούμε, ή μονιά =φωλιά άγριμιού, ο μονιάς =τὸ άγρίμι, ο μοναχικός, ο μονήρης, ο φιλέρημος (λύκος μονιάς, λαγὸς μονιάς, κυριαρχία κολομονιάρα). Καί παραπέρα: μονιάς = μεγαλόσωμος, γεροδεμένος, άντρειωμένος, χεροδύναμος (έπειδὴ κι ο λαγὸς κι ο λύκος ο μονιάς είναι πιὸ θρεμμένος, πιὸ μεγάλος, πιὸ δυνατός). Λοιπὸν: Μονιάς κι ο Χρίστος Σιρσίρης (πατέρας του Κώστα) γιατί ήταν θεριὸ μοναχὸ στὸ σώμα, στὴ δύναμη, στὴ γεροσύνη.

'Ο Γιώργος Κοπάνης, συγγενῆς του Σισμάνη και με την ὑποστήριξή του, έκαιμε κάποτε Δήμαρχος και, φυσικά, τὸ είχε πάρει πολὺ άπάνω του.

Δ.Φ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Σ' ὅλους τὸς χωριανούς μας, που μάς έστειλαν χρήματα για συνδρομές, ήμερολόγια και για την εφημερίδα, οι άποδείξεις θα σταλοῦν με την πρώτη εύκαιρία.

ΤΟ ΝΕΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Τὸ Νέο Δ.Σ. που εκλέχτηκε άπ' τῆς Άρχαιρεσιές συγκροτήθηκε σε σώμα ὡς έξῆς:

Κωνσταντίνος Μάντης, Πρόεδρος Μαρία σὺς. Π. Βλάχου, Άντιπρόεδρος.

Γεώργιος Φούρλας, Γενικὸς Γραμματέας.

Άπόστολος Τσιτισμπέλης, Ταμίας. και μέλη οι,

Παντελῆς Μέρμηγκας.

Άλέξανδρος Παπαλέξης.

Δημήτριος Καρανδρίκας.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

● Συνέχεια από την 1η σελίδα.

γάλη επιτυχία.

Β' Διάφορες ενέργειες

1) Στις 4.8.77 μαζί με τον Κοινοτικό σύμβουλο κ. Σταύρο Μασγάλα και τον κ. 'Απ. Κρασιά επισκεφθήκαμε τον Νομάρχη Αιτωλοακαρνανίας στον οποίο εκθέσαμε τα ζητήματα που απασχολούν το χωριό, και συγχρόνως του δώσαμε και σχετικό υπόμνημα: α) Την χορήγηση άδειας στον κ. 'Απ. Κρασιά για τη γραμμή Θέρμου Νεοχωρίου. 'Η άδεια όπως γνωρίζει δόθηκε και ήδη ή συγκοινωνία εκτελείται.

6) Ζητήσαμε την διάνοιξη του άμαξιτου δρόμου Νεοχωρίου — 'Αράχωδας, και τη βελτίωση του δρόμου από Γέφυρα - Πλατεία. 'Ο κ. Νομάρχης μάς υπεσέχθηκε ότι θ' άνοιγε το τμήμα αυτό.

Στη συνέχεια με ενέργειες πολλών μελών του Συλλόγου μας ο τότε 'Υπουργός Δημ. Έργων χορήγησε πίστωση 4.000.000 δρχ και ήδη από 15 ημερών ο εργολάβος άρχισε τις σχετικές εργασίες.

γ) Ζητήσαμε την αποστολή άρμολιού μηχανικού για την σύνταξη μελέτης μεταφοράς του νερού της πηγής 'Αρκουδόρεμα για να έμπλουτιστεί το ύδραγωγείο. Προς τούτο έγιναν σχετικές ενέργειες στον 'Υπουργό Έσωτερικών από μέλος του Συλλόγου.

2) 'Υστερα από ενέργειές μου ο Σύλλογος πήρε από τα Κρατικά Λαχεία 15.000.

Γ' Έργα

1) 'Εκτελώντας την απόφαση της περυσινής Γ.Σ. πραγματοποιήσαμε την τσιμεντόστρωση του τμήματος του δρόμου από Πλατεία έως την είσοδο της 'Εκκλησίας. Κατά κοινή δέ όμολογία αυτό αποτελεί ένα από τα καλύτερα έργα που έγιναν στο χωριό μας.

2) Διαμορφώσαμε το χώρο γύρω από το μνημείο.

3) Κατασκευάσαμε 10 Παγκάκια εδώ στην 'Αθήνα, που τα στείλαμε στο χωριό, και τοποθετήθηκαν: 2 στο χώρο του μνημείου, 1 στην Πλατεία, 3 στο σχολείο, και 2 θα τοποθετηθούν στο Κατσαούνι τη βρύση, αφού πρώτα διαμορφωθεί ο χώρος και 2 θα τοποθετηθούν στη στροφή της Παναγιάς.

4) Με μικρή δαπάνη καθάρισαν το καλοκαίρι τμήμα του δρόμου 'Υψηλού Σταυρού — Χωριό, που είχε πάθει όρισμένες ζημιές από τις βροχές.

Δ' Διάφορες άλλες ενέργειες

1) Βοηθήσαμε συγχωριανούς μας οικονομικά (που δρέθηκαν σε ανάγκη).

2) 'Επισκεφθήκαμε (σαν άτομα, αλλά και σαν Διοίκηση άσθενείς συγχωριανούς μας σε διάφορα Νοσοκομεία).

3) Συνεχίσαμε την έκδοση της 'Εφημερίδας μας, ή οποία κυριολεκτικά έχει κατακτήσει όλους τους χωριανούς μας.

4) Βγάλαμε το ήμερολόγιο του έτους 1978.

5) Στείλαμε στον άδελφό Σύλλογο της 'Αμερικής εύχητήριο Τηλεγράφημα τον Αύγουστο με την ευκαιρία της συνερχόμενης Γ. Συνελεύσεως.

6) Εύχαριστήσαμε με έπιστολή και με σχετικόν ψήφισμα το συγχωριανόν μας κ. Ν. Μαύρον ο οποίος δώρησε στο Σύλλογό μας το κτήμα του, το όποιον είναι στο δρόμο προς Κατσαούνι, τη βρύση μετά τα σφαγεία. Το μέρος τούτο ο Σύλλογος σκέπτεται να το αξιοποιήσει.

7) Τέλος εκτελώντας την περυσινή απόφαση της Γ.Σ. πραγματοποιήσαμε την τροποποίηση του Καταστατικού. Οι βασικές αλλαγές είναι οι εξής α) ο τίτλος: 'Από «Σύλλογος των εν 'Αθήναις Νεοχωριτών» σε «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ — ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ» με έδρα την 'Αθήνα. β) 'Η θητεία του Δ.Σ. έγινε διετής και γ) Τα μέλη του Δ.Σ. από 5 γίνονται 7.

Αυτή υπήρξε ή δράση του άπερχομένου Δ.Σ. Σεις θα κρίνετε εάν υπήρξε δημιουργική ή όχι. 'Αν σάς κούρασα εκθέτοντας την δράση του Δ.Σ. δεν το έκανα, όπως τονίσα στην αρχή, για να πάρουμε συγχρητήρια, αλλά για να δούμε όλοι τι μπορεί να κάνει ένας Σύλλογος και πόσο απαραίτητη είναι ή ύπαρξή του).

Γι' αυτό όλοι οι Νεοχωρίτες πρέπει να βοηθούν τον Σύλλογο όχι μόνον οικονομικά και συμμετέχοντες στις διάφορες εκδηλώσεις, αλλά προτρέποντας και εκείνους που άδιαφορούν να γίνουν ενεργά μέλη.

Τώρα θα αναφερθώ εις τον Οικονομικό τομέα και θα διαβάσω τον 'Ισολογισμό του έτους 1977 (δημοσιεύεται σε άλλη στήλη).

'Η Γ.Σ. εγκρίνει τον 'Ισολογισμό και απαλλάσσει το Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος του άπερχομένου Δ.Σ. διαβάζει τον προϋπολογισμό χρήσεως 1978 (δημοσιεύεται σε άλλη στήλη).

Κατόπιν ακολούθησε διαλογική συζήτηση πάνω σε διάφορα θέματα του χωριού μας, και στη συνέχεια έγιναν άρχαιρεσίες άπ' τις όποιες προέκυψε το Νέο Δ.Σ.

● Συνέχεια από τη 2η σελίδα.

ραδιασμένοι οι χωριανοί άλλαξαν τις εύχές τους.

Καθόταν ο παπās δεξιά, στο πρώτο το στασίδι κι όλοι με την άράδα οι χωριανοί, πρώτα οι άντρες πάντα και οι γυναίκες ύστερα, διάβαιναν, φιλούσανε το χέρι του κι εύχονταν «καλή σαρακοστή».

Καθένας που εύχόταν του παπα κι έπαιρνε την εύχή του, έπιανε θέση στη σειρά, για να δεχτεί των άλλων τις εύχές, να δώσει τις δικές του.

Κι όλο μεγάλωνε ή σειρά. 'Όταν κι ο τελευταίος πέρναγε, τότε σκορπούσε ή σειρά, που έφτανε ως έξω στο καμπαναριό.

Και τράβαγε ο καθένας για το σπίτι του.

Τέλειωνε πια ή μέρα· μά όχι κι ή άποκριά.

Τώρα το γλέντι άλλαζε μορφή. Γινόταν οικογενειακό.

Οί συγγενήδες τώρα, όλα τ' άδερφοξάδερφα μαζεύονταν στο πατρικό, για ν' άποκρέψουνε μαζί.

Κι όταν στρωνόταν ο σουφράς κι άπλώνονταν άπάνω τα φαγητά και τα καλά, που έφερνε καθένας —γιατί ή κάθε φαμελιά έφερνε τα δικά της— έδλεπες του 'Αβραάμ τα αγαθά.

Μόνο το κρέας έλειπε.

Αυτό πια τ' άποκρέψαμε την Κυριακή που πέρασε.

Τώρα το λόγο είχαμε τ' αυγά, οι άρτυμες κι οι πίτες.

Πίτες να δούν τα μάτια σου!

Κάθε νοικοκυρά και μία.

Κι άκουγες τα παινέματα για τη μαγειρική τους.

— Κώσταίνα, γειά στα χέρια σου! ώραιες πίτες φτιάχνεις!

— Και της Μαριώς δείχνει καλή. Να δούμε και στη γεύση. Μ...! Μπράβο κι αυτή καλή! 'Όλες καλές!

Κι αλήθεια, ήτανε όλα όμορφα το βράδυ της άποκριάς.

Κι ενώ οι άλλοι τρώγανε, στο παραγώνι ή Βάβω, έσταινε τ' αυγά για να ψηθούν.

Το πρώτο ήταν του παππού. Το δεύτερο δικό της. Του πιο μεγάλου άδερφου έρχότανε κατόπιν. Κι όλων των άλλων ύστερα.

Δεν έλειπε άπ' τη χόβολη ούτε του ταξιδιώτη το αυγό.

Κι άρχιζαν τα πειράγματα.

— Τήρα του Κώστα 'Ιδρωσε!

— Τόν έφαγε ή δουλειά γι' αυτό!

ΑΠΟΚΡΙΕΣ

(Το 'ιδρωμα σημαίνει τεμπελιά).

Κι αν πήδαγε κανένα, έ, τότε πια τα χορατά έδινανε και παίρναν.

— 'Ο... ό! του Γιώργου πήδησε!

— Είναι να μην πηδήσει, μάτια μου, με τόσα νεύρα πόχει.

Τέλος έρχόταν του «χάσκα» ή σειρά.

Τ' αυγό κρεμιόταν στην κλωστή κι όλοι να το άρπάξουν πάσχιζαν, καθώς περνούσε μπρός τους.

Κι όλο γλιστρούσε το αυγό και όλο τριγυρούσε στα στόματα που έχασκαν.

Στο τέλος κάποιος τ' άρπαζε και όλοι τον πειράζαν.

— Με τέτοια στοματάρα ήταν να του γλυτώσει;

— Σπολάκη που δεν έχασε και μάς!

Και νά, ή ώρα του γλεντιού.

Πρώτα της ταύλας τό 'παιρναν κι ύστερα άγάλια - άγάλια το πράμα ζεσταίνονταν.

'Ερχονταν στα μεράκια και στο

χορό το σταίνανε.

Και κράταγε το γλέντι ως άργά. Κι έμεις τα λιανοπαίδια όρθά άποκοιμιόμασταν.

Και βλέπαμε στον ύπνο μας μασκαράδες πάλι. Κι άνθιζε το χαμόγελο στα κοιμισμένα χείλη, καθώς ξαναγυρίζανε της μέρας οι εικόνες.

Κι εκείνες οι εικόνες μένουνε άξεθώριαστες, άπ' του καιρού το διάβα, μες της καρδιάς τα τρίςαθα.

Και κάθε τέτοιες μέρες, που ξεκομμένοι νιώθουμε, μ' όσα συμβαίνουν γύρω μας, να τες, μπροστά μας γελαστές.

Ξανάρχονται όλοπρόθυμες για να μάς φέρουν στο χωριό. Να τρέξουμε στις γειτονίες, πίσω άπ' τους μασκαράδες.

Να στήσουμε τ' αυγά στη χόβολη και σαν περάσει ή ώρα το βράδυ με το γλέντι, να κοιμηθούμε όλόγλυκα κοντά στο παραγώνι πάνω στης Βάβως την ποδιά.

π.μ.

Προϋπολογισμός οικονομικού έτους 1978

Ε Σ Ο Δ Α

1. Συνδρομές	15.000
2. 'Ημερολόγιο 1978 — 1979	60.000
3. 'Εκτακτες είσφορές	33.000
4. 'Επιχορηγήσεις	30.000
5. 'Υπόλοιπο χρήσεως	42.000
6. Είσφορές για «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	40.000

ΣΥΝΟΛΟ 220.000

=====

Ε Ξ Ο Δ Α

1. Έκδοση «ΝΕΧΩΡΙΤΗ»	20.000
2. Συντήρηση άμαξιτής οδού Ψηλού Σταυρού — Γεφύρας	10.000
3. Βελτίωση έσωτερικών δρόμων	35.000
4. 'Ενίσχυση άπόρων	10.000
5. 'Ενίσχυση Σχολείου	5.000
6. 'Εκτύπωση και άποστολή ήμερολογίου 1979	35.000
7. 'Εξοδα Συλλόγου, έκδηλώσεις κ.λπ.	15.000
8. Διαρρύθμιση χώρου Ν. Μαύρου για κατασκευή Πάρκιγκ	40.000
9. 'Αποθεματικό	40.000
10. 'Αγορά βιβλιοθήκης	10.000

ΣΥΝΟΛΟ 220.000

=====

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1977

ΕΣΟΔΑ

	Δρχ.
1) 'Υπόλοιπο 31.12.1976	30.743
2) Συνδραμές μελών	11.970
3) Είσφορές για την έκδοση του «Νεχωρίτη»	39.574
4) 'Εκτακτες είσφορές	36.410
5) Είσφορές για ήμερολόγιο 1977	17.210
6) Είσφορές για ήμερολόγιο 1978	10.810
7) 'Επιχορήγηση από Κρατικά Λαχεία	30.000
8) Τόκοι καταθέσεων	473
9) 'Εσοδα έκδρομής 18.5.1977	3.278
10) Λογαριασμός Δρόμου και Τόκοι	61.608
11) Δωρεές στη μνήμη	500

ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 242.576

=====

ΕΞΟΔΑ

	Δρχ.
1) Τσιμεντόστρωση δρόμου Πλατεία - 'Εκκλησία	104.975
2) 'Εξοδα έκτυπώσεως «Νεχωρίτη»	21.000
3) Διαμόρφωση χώρου μνημείου	9.600
4) Κατασκευή και τοποθέτηση καθισμάτων	20.147
5) Συντήρηση άμαξιτού δρόμου «Ψηλού Σταυρού»	1.600
6) 'Εξοδα συνεπιτάσεως Νεολαίας του χωριού μας	2.500
7) 'Εξοδα τροποποιήσεως του καταστατικού μας	740
8) 'Εκδοση και άποστολή ήμερολογίων 1978	26.900
9) Γενικά έξοδα (έξοδα έκδηλώσεων, δακτυλογραφήσεων, Πολυγραφίες, Ταχυδρομικά, Τηλεφωνικά κ.λπ.)	12.249
10) Οικονομική ενίσχυση συγχωριανού μας.	1.000

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 200.711

ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31.12.1977 41.865

242.576

=====

'Αθήνα 31. 12.1977

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ